

Жалбоподателят излага три основания в подкрепа на своята жалба.

1. С първото основание се твърди незаконосъобразността на член 10 във връзка с член 2, параграф 1, буква ж) от Регламент № 1367/2006 ⁽¹⁾. Според жалбоподателя с приемането на оспорената мярка Комисията действала в нарушение на член 9, параграф 3 от Орхуската конвенция, тъй като приложените от Комисията разпоредби — член 10 във връзка с член 2, параграф 1, буква ж) от Регламент № 1367/2006 — са несъвместими с член 9, параграф 3 от Орхуската конвенция. Поради незаконосъобразността на тези разпоредби от Регламент № 1367/2006 Комисията е следвало да обяви искането за вътрешно преразглеждане за допустимо.
2. С второто основание се твърди при условията на евентуалност, че, приемайки оспорените мерки, Комисията е действала в нарушение на своето задължение да се съобразява доколкото е възможно с конвенцията. Според жалбоподателя Комисията е трябвало да търкува член 10 от Регламент № 1367/2006 и особено думите „административен акт“ в него в съответствие с член 9, параграф 3 от Орхуската конвенция и е трябвало да не се съобразява с твърде ограничителното според него определение за административен акт в член 2, параграф 1, буква ж) от Регламент № 1367/2006.
3. С третото основание се твърди също при условията на евентуалност, че приемайки оспорените мерки, Комисията е нарушила член 2, параграф 1, буква ж) от Регламент № 1367/2006, тъй като Решение 2013/687/ЕС на Комисията не било акт с индивидуален характер.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1367/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 6 септември 2006 година относно прилагането на разпоредбите на Орхуската конвенция за достъп до информация, публично участие в процеса на вземане на решения и достъп до правосъдие по въпроси на околната среда към институциите и органите на Общността (ОВ L 264, стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 17, стр. 126).

Жалба, подадена на 17 юни 2014 г. — Prysmian и Prysmian cavi e sistemi/Комисия

(Дело T-475/14)

(2014/C 315/113)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Prysmian SpA (Милано, Италия) и Prysmian cavi e sistemi Srl (Милано) (представители: С. Tesauero, F. Russo и L. Armati, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение;
- при условията на евентуалност:
 - да отмени член 1, параграф 5 от посоченото решение, доколкото в него е установено, че Prysmian Cavi e Sistemi S.r.l. е участвало в нарушението на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП в периода между 18 февруари 1999 г. и 27 ноември 2001 г.;
 - да отмени член 2, букви е) и ж) от решението, доколкото в тях са наложени глоби на Prysmian Cavi e Sistemi S.r.l., Prysmian S.p.a. и The Goldman Sachs Group Inc. в размер от 37 303 000 EUR, и на Prysmian Cavi e Sistemi S.r.l. и Pirelli & C. S.p.a. в размер от 67 310 000 EUR;
 - да намали размера на глобите на основанията, посочени в настоящата жалба;
 - да отмени Приложения I и II, доколкото те се отнасят до г-н F. R.; и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски на жалбоподателите.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба жалбоподателите искат отмяната на Решение С(2014) 2139 окончателен на Комисията от 2 април 2014 г. по преписка АТ.39610 — Електрически кабели.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат девет правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от твърдението, че в хода на разследването Комисията напълно незаконно е извършила копиране на изображения от взетите от помещенията на жалбоподателите хард дискове. Жалбоподателите твърдят, че по този начин Комисията е превишила правомощията си, предвидени в член 20, параграф 2 от Регламент № 1/2003 ⁽¹⁾.
2. Второто правно основание е изведено от твърдението, че Комисията е нарушила принципа на разумните срокове в производствата в областта на конкуренцията, доколкото същите са продължили повече от 62 месеца. Жалбоподателите сочат, че Комисията е нарушила член 6, параграф 3 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи и не е извършила справедливо намаление на наложените глоби в съответствие с практиката на Общия съд.
3. Третото правно основание е изведено от това, че Комисията е нарушила принципа на добра администрация, тъй като не е провела надлежно и безпристрастно разследване, поради липсата на надеждност на жалбоподателите за прилагането на мярка на сътрудничество. Жалбоподателите твърдят, че Комисията не е разгледала с достатъчна предпазливост надеждността на изявленията на жалбоподателите за мярка на сътрудничество и че не е потърсила необходимите доказателства.
4. Четвъртото правно основание е изведено от това, че Комисията е вменила погрешно отговорност на Prysmian Cavi e Sistemi S.r.l. за периода преди 27 ноември 2001 г., като по този начин е нарушила принципите на индивидуална отговорност и на равно третиране.
5. Петото правно основание е изведено от това, че Комисията е нарушила член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003, доколкото не е разпределила отговорността между солидарно отговорните организации.
6. Шестото правно основание е изведено от това, че Комисията е нарушила член 101 ДФЕС, доколкото не е доказала наличието на едно-единствено продължавано нарушение и е дала погрешно тълкуване на естеството и структурата на съответните пазари, като по този начин е нарушила правото на защита на жалбоподателите.
7. Седмото правно основание е изведено от твърдението, че Комисията не е успяла да докаже в достатъчна степен от гледна точка на правото продължителността на твърдяното нарушение и по-специално неговия начален момент.
8. Осмото правно основание е изведено от твърдението, че Комисията е нарушила член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003, принципа на равно третиране и принципа на пропорционалност при определянето на основния размер на глобата и по-специално що се отнася до тежестта на нарушението. Жалбоподателите твърдят, че основният размер на глобата, също както първоначалната такса, са непропорционални и трябва да бъдат изменени с оглед на ограничения обхват на нарушението, липсата на отражение върху цените, изоставянето на твърдяната практика по координиране след 2004 г. и значителното отражение на цената на суровините върху стойността на продажбите. Освен това жалбоподателите твърдят, че Комисията е нарушила принципа на равно третиране, доколкото е приложила различни коефициенти за тежестта и различни първоначални такси по отношение на намиращи се в сходно положение адресати.
9. Деветото правно основание е изведено от твърдението, че Комисията погрешно е посочила един от управителите на жалбоподателите в рубриката „имена и професионален опит на релевантни за настоящото решение лица“.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (текст от значение за ЕИП) (ОВ L 1, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).

Жалба, подадена на 24 юли 2014 г. — Испания/Комисия

(Дело T-548/14)

(2014/C 315/114)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Кралство Испания (представител: A. Rubio González, Abogado del Estado)

Отговорник: Европейска комисия